

РЕШЕНИЕ

№ 64

гр. Самоков, 31.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – САМОКОВ, ПЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на десети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Янко В. Чавеев

при участието на секретаря Дарина Ив. Николова като разгледа докладваното от Янко В. Чавеев Административно наказателно дело № 20231870200268 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Делото е образувано за ново разглеждане на жалба срещу Наказателно постановление № .., издадено на .. г. от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище София към Главна дирекция Инспектиране на труда, отменено с решение № 9 (№ 10 по ЕИСС) от 24.01.2023 г. на РС – Самоков по АНД № 116/2022 г. по описа на същия съд, което с решение № 735/07.06.2023 г. на Административен съд – София-област по КНАД № 486/2023 г. по описа на този съд е отменено и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на РС – Самоков.

При новото разглеждане на делото адв. В. М. – пълномощник на жалбоподателя „С.-Л.“ ЕООД, ЕИК .., заявява в писмена молба, постъпила преди даване ход на съдебното следствие, че поддържа жалбата с отправеното в нея искане за отмяна на наказателното постановление.

Въззиваемата страна – директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище София към Главна Дирекция Инспектиране на труда се представлява от пълномощника си юрк. И. И., който оспорва жалбата и в хода на съдебните прения излага подробни съображения за нейната неоснователност, като отправя искане обжалваното наказателно постановление да бъде потвърдено.

Съдът, след като подложи на преценка събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН. Жалбата е подадена от легитимирано лице в законоустановения срок против подлежащо на обжалване пред РС – Самоков наказателно постановление, поради което е процесуално допустима, а по същество е основателна.

В административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до накърняване на правото на защита на наказаното лице. Актът за установяване на административно нарушение (АУАН), въз основа на който е издадено обжалваното наказателно постановление (НП), съдържа всички реквизити, установени в чл. 42 от ЗАНН и е съставен и връчен в съответствие с чл. 40, ал. 1 и 2 от ЗАНН, респ. чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. За административно нарушение по чл. 414, ал. 1 от КТ против жалбоподателя е издадено наказателно постановление (НП) в законоустановения срок от компетентен орган, оправомощен с т. 4 от представената Заповед № 3-0058/11.02.2014 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, без НП да съдържа нови релевантни фактически обстоятелства, против които в административно-наказателното производство наказаното лице да не е могло да се защитава.

Административно-наказателното производство е образувано по реда на чл. 36, ал. 1 от ЗАНН със съставен на 11.01.2022 г. акт за установяване на административно нарушение (АУАН) от св. В. И. П., на длъжност „главен инспектор“ при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ – София, срещу търговското дружество - жалбоподател, за това, че при извършена проверка на 01.12.2021 г. в гр. С., ул. „Ж. ч.“ № .. и на 11.01.2022 г. в сградата на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище гр. София, бул. „В.“ № . е констатирано, че жалбоподателят „С.-л.“ ЕООД, ЕИК .., в качеството си на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Кодекса на труда (КТ), не е изпълнил задължението, посочено в разпоредбата на чл. 335, ал. 1 от КТ във връзка с чл. 335, ал. 2, т. 3 от КТ и чл. 128а, ал. 3 от КТ, като не е спазил изискуемата писмена форма за прекратяване на трудовия договор с лицето З. Н. З., ЕГН ***** (фамилното ѝ име е погрешно посочено в АУАН и в НП като З.), а именно не е издал заповед за уволнение или друг документ, с който се удостоверява прекратяването му. Посочено е в АУАН, че видно от направена справка в Информационната система на ИА ГИТ трудовото правоотношение е прекратено на 01.07.2021 г. на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ и жалбоподателят е уведомил ТД на НАП за прекратяване на трудовото правоотношение между страните като е декларирал дата на прекратяване 01.07.2021 г. Изложено е също така в АУАН, че до приключване на проверката по документи от страна на работодателя не са представени документи, свързани с прекратяването на трудовото правоотношение с горесцитираното лице, още повече, че проверката била извършена след получен сигнал от г-жа З., в който тя твърди, че не е получавала никакви документи, свързани с прекратяването на трудовото правоотношение.

Отразено е в АУАН, че нарушението е извършено на 08.07.2021 г., когато жалбоподателят е регистрирал прекратяването на трудовия договор с лицето в съответната ТД на НАП, и е установено на 11.01.2022 г. при приключване на проверката по документи. Посочено е в АУАН, че с така описаното си деяние жалбоподателят е нарушил чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното НП. В него фактическите констатации на актосъставителя са възприети изцяло; прието е, че с деянието си жалбоподателят е нарушил чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ и че то е съставомерно като административно нарушение по чл. 414, ал. 1 от КТ, като за това административно нарушение на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер 1500,00 лв.

Съдът приема изложените в АУАН и в НП **фактически обстоятелства** за установени по несъмнен и безпротиворечив начин от събраните по делото гласни и писмени доказателства, включително от показанията на свидетелите В. П. – актосъставител и С. М. – свидетел при установяване на твърдяното нарушение, всяка от тях на длъжност „главен инспектор“ в Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище София, в това число и от показанията на посочените свидетели, депозиранни пред друг състав на съда при предходното разглеждане на делото по АНД № 116/2022 г. по описа на РС – Самоков и приобщени в съдебното следствие по настоящото дело като доказателствени източници чрез прочитането им на основание чл. 281, ал. 1, т. 2 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. Тези факти се свеждат до следното – на 31.07.2008 г. между жалбоподателя и З. Н. З. бил сключен трудов договор и на 08.07.2021 г. жалбоподателят подал уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите за прекратяване на този трудов договор, считано от 01.07.2021 г. на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ, без да е издал заповед за уволнение или друг документ за писмено прекратяване на трудовия договор.

Съдът обаче намира, че така установените факти са несъставомерни за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ (обн. ДВ, бр. 1/2003 г., в сила от 02.01.2003 г., загл. изм. ДВ, бр. 17/2011 г., в сила от 25.02.2011 г., посочвана по-нататък като Наредба № 5/2002 г.), за което е ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя по чл. 414, ал. 1 от КТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 62, ал. 3, изр. първо от КТ в тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор и в седемдневен срок от неговото прекратяване работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати

уведомление за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите. Същото задължение за действие е установено в чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5/2002 г. **То възниква независимо дали трудовият договор е прекратен законосъобразно или незаконосъобразно.** В този смисъл изпълнителното деяние на нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5/2002 г. може да бъде извършено само под формата на бездействие и това бездействие става съставомерно едва след като изтече 7-дневният срок от прекратяване на трудовия договор дори и прекратяването да е осъществено незаконосъобразно, като е характерно за продължените нарушения, каквото е и това нарушение, че те продължават до предприемане на съответното нормативно дължимо действие. На жалбоподателя обаче е вменено извършване на нарушение на тази разпоредба, изразяващо се в преждевременно подаване на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ, което от своя страна категорично не съответства на изпълнителното деяние по чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5/2002 г., което се изразява в бездействие.

Установено е по делото, че жалбоподателят е декларирал пред съответната ТД на НАП прекратяване на трудовия договор с работника З. З. на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ при липса на осъществяване на установения, подробно описан в тази разпоредба, фактически състав на това основание за прекратяване на трудовия договор. Това е заложено и в АУАН, и в НП като фактическа рамка на административно-наказателното обвинение срещу жалбоподателя. Липсата на този фактически състав обуславя незаконосъобразност на прекратяването на трудовия договор между страните, но както вече се посочи, съгласно чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5/2002 г. работодателят е длъжен да подаде уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ в 7-дневен срок от всяко прекратяване на трудов договор, включително и ако то е незаконосъобразно. Доколкото в уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ е посочено, че трудовият договор е прекратен на 01.07.2021 г., а е отразено в АУАН и в НП и не е спорно по делото, че уведомлението е регистрирано на 08.07.2021 г., то деянието на жалбоподателя не съставлява нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5/2002 г.

В настоящия случай поведението на жалбоподателя би могло да съставлява друго нарушение на трудовото законодателство, респ. да има за последица незаконосъобразност на прекратяването на трудовия договор при липсата на предпоставките по чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ, но това поведение не изпълнява елементите от фактическия състав на вмененото на жалбоподателя с АУАН и НП нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5/2002 г.

Поради това обжалваното НП е издадено в нарушение на материалния закон и следва да бъде отменено.

Съгласно чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН и чл. 143, ал. 1 от АПК в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство, страните

имат право на присъждане на разноси, като в случай, че НП бъде отменено, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако жалбоподателят е имал такъв, се възстановяват **от бюджета** на органа, издал отмененото НП, а не персонално от този орган, независимо от качеството му на страна в производството съгласно чл. 61, ал. 1 от ЗАНН. По аргумент от чл. 226, ал. 3 от АПК при новото разглеждане на делото от първоинстанционния съд той се произнася и по разноските за водене на делото пред касационната инстанция.

При този изход на делото и с оглед отправеното от жалбоподателя искане за присъждане на разноси за платено адвокатско възнаграждение, на основание горепосочените разпоредби Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище София към Главна Дирекция Инспектиране на труда следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя сторените от него разноси за платени адвокатски възнаграждения в общ размер 600,00 лв. съгласно представените договори за правна защита и съдействие, от които 300,00 лв. са разноси за адвокатско възнаграждение за първоинстанционното производство и 300,00 лв. са разноси за адвокатско възнаграждение за касационното производство по КНАД № 486/2023 г. по описа на Административен съд – София-област.

Воден от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № .., издадено на 18.02.2022 г. от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище София към Главна дирекция Инспектиране на труда.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 1 и чл. 226, ал. 3 от АПК, Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище София към Главна дирекция Инспектиране на труда и с адрес гр. С., бул. „В.“ № .., да заплати на „С.-л.“ ЕООД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление с. Г., Община Самоков, ул. „С.“ № .., сумата 600,00 лв. за разноси за платени адвокатски възнаграждения в първоинстанционното производство и в касационното производство по КНАД № 486/2023 г. по описа на Административен съд – София-област.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд – София-област в 14-дневен срок от съобщенията до страните за обявяването му.

Съдия при Районен съд – Самоков: _____